

גינת נוי

פרשת נצבים, פסקא א

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף גי'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"א, גליון מס' לב טל: 052-7611435 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[א]

אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלוקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרד אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך: (כט, ט-י)

הפרשה התחילה אתם נצבים היום כלכם ראשיכם שבטכם זקנכם ושטרכם כל איש ישראל. טפכם נשיכם וגרד אשר בקרב מחנך מחוטב עציך עד שואב מימך. לעברך בברית ה' אלקיך ובאלתו אשר ה' אלקיך כורת עמך היום למען הקם אותך לעם וגוי. וגמר הפסוק כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום לפני ה' אלקינו ואת אשר איננו פה עמנו היום, מי שישנו ומי שלא נמצא, ומי שנולד ומי שצריך להוולד עד ביאת המשיח ועד סוף העולם בכל דור ודור, ומי שלא היו בזמן, הנשמות שלהם היו במתן תורה, שהתורה נתנה לכל ישראל.

ולמה כל זה הדבור בהרחבה, היה מספיק לכתוב אתם נצבים היום כלכם! והיה ידוע שזה שייך לכל ישראל ממלת כולכם.

ולעניות דעתי נראה, שהקב"ה אמר לנו בתורה הכל בהרחבה, לפי ההבנה של בני אדם איך שיבינו ישראל, שאם התורה תדרוש שמירה ועשיית המצוות מכל אדם מישראל, יהיה לו פתחון פה לומר, דרשת מכל ישראל לא ממני, אני פרטי, רק מהראשים הגדלים שהם בעלי הקומה, על זה כלל "שבטיכם". הזקנים יגידו, אנו תשושי הכח אין מה לדרוש מאיתנו, על כן כלל אותם "זקנכם". יטענו השוטרים אנחנו טרודים בשמירת הסדר על ישראל, והעושה מצוה פטור ממצוה, על זה כלל גם אותם "ושטרכם".

ואם יטענו פשוטי העם שהם כלל ישראל, שהם פשוטי העם ואין להם זמן, ואין להם כל כך הרבה, ובמצוות צריך זמן וכח וכסף, על זה אמר ה' בתורה "כל איש ישראלי", ואם יטענו הצעירים בעם, שהם צעירים והשטן מתחזק עליהם ואין להם אפשרות לעשות המצוות, על זה כלל אותם "טפכם", ואם הנשים יטענו שהם טרודים בגידול הבנים ובעבודת הבית, על זה כלל אותם "נשיכם", שהם גם כן מחוייבים במצוות - מה שהם מחוייבים. ויבוא הגר לטעון, אני גר נכנסתי לעם ישראל, בטח לא ממני

גינת נוי

פרשת נצבים, פסקא א

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"א, גליון מס' לב טל: 052-7611435 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

דרשה התורה בתוקף על עשיית המצוות, באה התורה וחייבה גם אותנו במצוות השי"ת.

ועוד יבוא לטעון הפועלים הפשוטים, ויגידו, אנחנו חייים בצער, וכל יום טרודים בשאיבת מים ומכירתו דלי דלי לכל בית, והחוטבים גם הם הולכים לשדה כל יום בצער גדול מהבוקר לחטוב עצים, ולהביא לעיר למכור בית בית, בזה אנחנו אין לנו אפשרות, בא הקב"ה בתורה וכלל גם אותם "מחוטב עצים עד שואב מימך", בקצור, שכל אחד מישראל מחויב בשמירת התורה ועשיית המצוות בשלמותם, ואין לאף אחד פטור מזה כל ימי חייו.

ויש להקשות מדוע אחרי שפירש כל פרט ופרט, חוזר ואומר "כל איש ישראל", ולמה כל זה הדבור והרחבה והפרוש, זה רצון הקב"ה לכלול כל ישראל בלי שום הבדל מגדול עד קטן מעני עד עשיר אצל הקב"ה, "כולם בני ישראל". וכלם שוים, שעושר והגדולה מאתו יתברך, כמו שאמר לי הכסף ולי הזהב, וסוף פסוק במקום אחר "כי לי כל הארץ", כל העולם כולו של הקב"ה, ואשריו ואשרי חלקו, שישמור תורתו ומצוותיו יתברך. וכל זה לזכות ישראל, שכל אחד יהיה לו שכר ועונש, כמאמר חז"ל "רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר".

וכונת הקב"ה לחשב את ישראל בכל המדרגות של כל שכבה ושכבה בעם, זה מרוב אהבתו לישראל, כמו למשל סוחר יהלומים, שהוא דבר יקר, לוקח חבילה וממין אותה, וכל סוג שם לבד, היהלומים המובחרים סוג א', וערמה יהלומים סוג ב', וסוג ג', וגוי הסוחר לא מתכוין לקחת את סוג א', ולזרוק את הסוגים אחרים, אלא כוונה שלו, שלכל סוג יש טפול אחר, ובסוף כל הטיפולים יעשה מהם כולם יהלומים טובים ומבריקים, והערך שלהם יקר, ובסוף הנמשל ידוע.

וכל ישראל ישמרו תורתו ומצותיו של השי"ת, כל אחד לפי כוחו, המרבה והממעט ובלבד שיכוין לבו לשמים. ויקוים בנו הפסוק "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא", ויתפאר בנו הקב"ה, ככתוב "נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", ה' יכתבנו ויחתמנו בספר חיים, אנחנו וכל ישראל, ויגאלינו גאולה במהרה בימינו, אמן.